

Скритата история на четиридесетия стих — число петнадесет

Второто горко — част втора

Jeff Pippenger

2026-06-11

Сестра Уайт нееднократно посочва, че откъсът в Исая, който Исус прочете в синагогата в Назарет, не само възвести Неговото дело, но и предобразяваше нашето дело. Съвършеното изпълнение на това помазано дело се осъществява от онези, които съставляват знамето на сто четиридесет и четирите хиляди.

Духът на Господа Бога е върху Мене; защото Господ Ме е помазал да благовестувам на кротките; пратил Ме е да превържа съкрушените по сърце, да проглася свобода на пленниците и отваряне на тъмницата на вързаните; да проглася благоприятната Господня година и деня на въздаянието на нашия Бог; да утеша всички, които жалят; да наредя за жалеещите в Сион, да им дам венец вместо пепел, елей на радост вместо плач, дреха на хваление вместо унил дух; за да се нарекат дървета на правдата, насаждение от Господа, за да се прослави Той. И те ще съградят древните развалини, ще издигнат предишните запустения и ще обновят разорените градове, запустенията на много поколения. И чужденци ще стоят и ще пасат стадата ви, и синовете на чужденеца ще бъдат ваши орачи и ваши лозари. А вие ще се наречете свещеници Господни; ще ви назовават служители на нашия Бог; ще ядете богатството на народите и с тяхната слава ще се хвалите. Вместо срама си ще имате двойно, и вместо посрамване ще се радват на дела си; затова в земята си ще притежават двойно; вечна радост ще бъде за тях. Исая 61:1–7.

В предишната статия започнахме да определяме „часа, месеца, деня и годината“, които съставяха времепророчеството от триста деветдесет и една години и петнадесет дни. Време вече няма, следователно четирите израза за време трябва да бъдат приложени символично в последните дни, когато пророческите характеристики на първото и второто горко се повтарят в третото горко. „Годината“ е „благоприятната Господня година“, а също и „денят на възмездието на нашия Бог“.

„Денят“ е „денят на бедствието“ — ден на въздаяние и отмъщение, както е изложено от Моисей.

На Мене принадлежи отмъщението и въздаянието; кракът им ще се подхлъзне на времето си; защото денят на тяхната погибел е близо, и онова, което ще дойде върху тях, бърза. Второзаконие 32:35.

В Исая това са „благоприятната година“ и „денят на възмездието“, а денят на възмездието е Моисеевият „ден на бедствието“, когато кракът на Лаодикия се подхлъзва, докато те получават отплата и възмездие. Часът на голямото земетресение, денят на бедствието,

благоприятната година и първият месец всички съвпадат със закона за неделята. Думата „месец“ в Йоил е добавена дума, но тази добавена дума е правилна. Преводачите са добавили думата „месец“ в съгласие с истината, че късният дъжд е дошъл в първия месец.

И тъй, веселете се, синове на Сион, и радвайте се в Господа, вашия Бог; защото Той ви даде ранния дъжд с мярка и ще направи да слезе за вас дъждът — ранният и късният дъжд — в първия месец. Йоил 2:23.

Думата „месец“ е тълкуване, а не част от първоначалния вдъхновен текст. Еврейският просто казва, че дъждовете ще дойдат „в началото“ или „както в началото“ — тоест Бог ще възстанови дъждовете в техния надлежен сезон, точно както в предишни времена. Сестра Уайт многократно съотнася Милеритовото движение от 1840 до 1844 година с Петдесетница, за да опише късния дъжд в последните дни. Късният дъжд идва „както в началото“, а това беше Петдесетница, която Сестра Уайт многократно съотнася със неделния закон.

„Ангелът, който се присъединява към прогласяването на вестта на третия ангел, трябва да освети цялата земя със славата си. Тук е предсказано дело със световен обхват и необичайна мощ. Адвентното движение от 1840–44 г. беше славно проявление на Божията сила; вестта на първия ангел беше занесена до всяка мисионска станция по света, а в някои страни имаше най-големия религиозен интерес, на който е ставала свидетел която и да е земя от Реформацията на шестнадесети век насам; но всичко това ще бъде надминато от могъщото движение под последното предупреждение на третия ангел.“

„Делото ще бъде подобно на това в деня на Петдесетница. Както „ранният дъжд“ бе даден в изливането на Светия Дух при началото на благовестието, за да предизвика поникването на скъпоценното семе, така и „късният дъжд“ ще бъде даден при неговия завършек за узряването на жетвата. „И тъй, ще познаем, ако следваме да познаем Господа; излизането Му е приготвено като зората; и Той ще дойде при нас като дъжд, като късен и ранен дъжд на земята.“ Осия 6:3. „И тъй, радвайте се, синове Сионови, и веселете се в Господа, вашия Бог; защото Той ви даде ранния дъжд умерено и ще направи да слезе за вас дъждът, ранният и късният дъжд.“ Йоил 2:23. „И в последните дни, казва Бог, ще изляе от Духа Си върху всяка твар.“ „И всеки, който призове името на Господа, ще се спаси.“ Деяния 2:17, 21.

„Великото дело на евангелието не трябва да завърши с по-малка изява на Божията сила, отколкото беляза неговото начало. Пророчествата, които се изпълниха при изливането на ранния дъжд в началото на евангелието, отново трябва да се изпълнят при късния дъжд в неговия край. Тук са „времената на освежаване“, към които апостол Петър гледаше напред, когато каза: „И тъй, покайте се и се обърнете, за да се заличат греховете ви, та да дойдат времена на освежаване от лицето на Господа; и Той да ви изпрати определения за вас Исус Христос.“ Деян. 3:19, 20.“ Великата борба, 611.

Петдесетница беше „откриването“ или „началото“ на евангелското дело, а късният дъжд при „края“ е „завършекът“. Първото представя последното. Първият месец идентифицира

изливането на Светия Дух при неделния закон.

„Никой от нас никога няма да получи Божия печат, докато върху характера ни има и едно петно или недостатък. На нас е оставено да отстраним недостатъците в характерите си, да очистим храма на душата от всяко осквернение. Тогава късният дъжд ще падне върху нас, както ранният дъжд падна върху учениците в деня на Петдесетница. ...“

„Какво вършите, братя, в това велико дело на приготвление? Онези, които се съединяват със света, приемат светския отпечатък и се подготвят за белега на звяра. А онези, които не се уповават на себе си, които се смиряват пред Бога и очистват душите си чрез послушание към истината — те приемат небесния отпечатък и се подготвят за Божия печат на челата си. Когато указът бъде издаден и отпечатъкът бъде положен, техният характер ще остане чист и неопетнен за вечността.“ Свидетелства, том 5, 214, 216.

Първият „месец“ е неделният закон, „часът“ на голямото земетресение е неделният закон, „денят“ на бедствие, въздаяние и отмъщение е неделният закон, и благоприятната „година“ е неделният закон. Сто и петдесетте години от пророчеството за първото горко завършват при неделния закон, където започват триста деветдесет и едната години и петнадесетте дни.

казвайки на шестия ангел, който имаше тръбата: Развържи четирите ангела, които са вързани при голямата река Ефрат. И четирите ангела бяха развързани, които бяха приготвени за час, и ден, и месец, и година, за да избият третата част от хората. Откровение 9:14, 15.

„Четирите ангела“, които бяха „вързани при голямата река Ефрат“, се „развързват“ в часа на неделния закон. Те са били пророчески „приготвени“ за часа, деня, месеца и годината на второто горко, за да избият третата част от хората. Съединените щати биват поразени като шестото царство на библийското пророчество при неделния закон, а Съединените щати са една трета от тройния съюз, който се установява при неделния закон. Второто горко се повтаря в третото горко, както вторият ангел се повтаря в третия ангел.

Тези четири ветрове бяха пуснати на 11 септември, отбелязвайки началото на запечатването на сто четиридесет и четирите хиляди, и непосредствено след това бяха възпрени. Когато онези, представени в Исаия шестдесет и първа глава, които скърбят, бъдат утешени, те биват утешени с пълното изливане на Утешителя при неделния закон, което е също и „часът“ на голямото земетресение. Онези, които скърбят в благоприятната година, са същите, които скърбят в Езекиил девета глава и които получават Божия печат. Исус започна Своето служение, като цитира Исаия шестдесет и първа глава, а сестра Уайт съпоставя Неговото изявление с нашето дело.

„Христос възвести Своята мисия пред света, когато в синагогата в Назарет прочете от пророчеството на Исаия: „Духът на Господа е на Мене, защото Ме е помазал да проповядвам благовестието на бедните; прати ме да изцелявам съкрушените по сърце, да проповядвам освобождение на пленниците и проглеждане на слепите, да пусна на свобода угнетените, да проповядвам благоприятната Господня година.“ Какво дело

стоеше пред Него! — Да проповядва благоприятната Господня година. Този период обхваща век след век, простира се от столетие до столетие, докато трае изпитателното време. Бог очаква да чуе молбата и хлопането; наблюдава, за да види човечеството да се приближава към Него, Който единствен може да ни помогне. Той копнее да прости греховете им, да ги приеме като Свои. Той ще приеме всяка съкрушена душа, която идва при Него; защото именно за да извърши това дело Бог помаза Своя Единороден Син.“

„Но защо Христос не довърши изречението, записано в Исая? Защо пропусна израза: „и деня на въздаянието от нашия Бог“? Последната част на това изречение беше също тъй истина, както и първата част; и Христос не отрече истината чрез Своето мълчание, като задържа част от собствените Си думи, дадени на Своя избран пророк. Но тази последна клауза беше именно онази, върху която Неговите слушатели с наслада се спираха и която бяха склонни да прилагат, произнасяйки съд над всички, които не бяха от тяхната религиозна вяра. Вместо да дават на народа думи на истина, правда и прошка, те го бяха учили, че Бог мрази целия езически свят. Бащинският характер на Бога беше представен погрешно и погребан под човешки предания. Signs of the Times, January 14, 1897.

„Мисията на Божия народ в този век е очертана в думите на вдъхновението, които описват делото на Месията: „Духът на Господа Бога е върху Мене, защото Господ Ме е помазал да благовестя на кротките; пратил Ме е да изцелявам съкрушените по сърце, да проглася освобождение на пленниците и отваряне на тъмницата на вързаните; да проглася благоприятната Господня година и деня на възмездие на нашия Бог; да утеша всички скърбящи, да наредя за скърбящите в Сион, да им дам венец вместо пепел, елей на радост вместо плач, дреха на хвала вместо унил дух; за да бъдат наречени дъбове на правда, насаждение Господне, за да се прослави Той.“

„И ще съградят древните развалини, ще издигнат предишните запустения и ще възстановят опустошените градове, запустенията на много поколения.“ Lake Union Herald, 11 ноември 1908 г.

Преди да продължим по-нататък в повторението на второто горко в третото горко, трябва да си припомним, че вестта трябва да бъде разбрана чрез прилагане на принципа „ред по ред“. Това показва, че всеки „час“, „ден“, „месец“ и „година“ в боговдъхновеното Слово, който съответства на контекста на неделния закон, следва също да бъде приложен към подготовката на исляма да нанесе удар срещу неделния закон.

Като пример: думата „час“ се среща само в една книга на Стария завет, и тази книга е книгата на Даниил. В Даниил „час“ се споменава пет пъти.

И който не падне и не се поклони, в същия час ще бъде хвърлен всред горяща огнена пещ. ... А сега, ако сте готови, щом чуете звука на рог, свирка, арфа, псалтир, гайда и всякакъв вид музика, да паднете и да се поклоните на образа, който съм направил — добре; но ако не се поклоните, в същия час ще бъдете хвърлени всред горяща огнена пещ; и кой е онзи бог, който ще ви избави от ръцете ми? Даниил 3:6, 15.

Сестра Уайт многократно прилага Даниил, трета глава, и следователно „в същия час“ към неделния закон. В Даниил, четвърта глава, Даниил е смутен „за един час“, докато се бори да обясни идващия съд над Навуходоносор.

Тогава Даниил, чието име беше Валтасар, се смая за един час и мислите му го смущаваха. Царят проговори и каза: Валтасаре, нека сънят и тълкуванието му да не те смущават. Валтасар отговори и каза: Господарю мой, дано сънят бъде за онези, които те мразят, и тълкуванието му — за твоите врагове. Даниил 4:19.

Даниил е смаян „за един час“, докато се стреми да разбере как да извести на Навуходоносор за идващия върху него съд. Даниил представлява вестителя на първия ангел, който възвестява, че е дошъл „часът“ на съда. Неговото предсказание е дадено на Навуходоносор и една година по-късно съдът над Вавилон е нанесен върху Навуходоносор.

В същия час това се изпълни над Навуходоносор; и той бе изгонен от хората, и ядеше трева като воловете, и тялото му се мокреше от небесната роса, докато космите му пораснаха като орлови пера, а ноктите му — като птичи нокти. Даниил 4:33.

Даниил предсказва скоро идващия неделен закон и когато той настъпи, това е „часът“ на съда над Вавилон. И двата „часа“ посочват неделния закон, който е часът на голямото земетресение. Навуходоносор е алфата, а Валтасар е омегата на разказа за Вавилон; и Валтасар бива убит в същата нощ, когато ръката написа върху стената.

В същия час се показаха пръсти на човешка ръка и писаха срещу светилника върху мазилката на стената на царския дворец; и царят видя частта от ръката, която пишеше. Даниил 5:5.

В „същия час“ се яви писанието върху стената — това посочва времето, когато писаният неделен закон разрушава „стената“ на разделението между църква и държава при неделния закон; тогава Вавилон приключи, както и Съединените щати като шестото царство на библейското пророчество. Като шесто царство Съединените щати са силата, която царува седемдесет символични години в Исая двадесет и трета глава, когато блудницата Тир е забравена. Царството или царят, за които говори Исая, са дните на седемдесет години, а царството, което царува седемдесет години в библейското пророчество, беше Вавилон. Падането на Вавилон на Валтасар е прообраз на падането на Съединените щати при неделния закон, където надписът върху стената съответства на проговарянето като змей в Откровение тринадесета глава.

В Откровение 18 съдът над Вавилон започва при неделния закон в четвърти стих, когато вторият глас посочва, че нейният съд идва в един час, а също и в един ден.

И чух друг глас от небето, който казваше: Излезте от нея, люде Мои, за да не участвате в греховете ѝ и да не приемете от язвите ѝ. Защото греховете ѝ стигнаха до небето и Бог си спомни нейните беззакония. Отплатете ѝ, както и тя отплати на вас, и въздайте ѝ двойно според делата ѝ; в чашата, в която е наливала, налейте ѝ двойно. Колкото се е прославила и живяла разкошно, толкова мъка и скръб ѝ дайте; защото казва в сърцето

си: Седя като царица и не съм вдовица, и скръб няма да видя. Затова в един ден ще дойдат язвите ѝ: смърт, плач и глад; и с огън ще бъде напълно изгорена; защото силен е Господ Бог, Който я съди. И земните царе, които блудстваха с нея и живяха разкошно с нея, ще я оплакват и ще ридаят за нея, когато видят дима от изгарянето ѝ, като стоят надалеч от страх пред мъката ѝ и казват: Горко, горко, великият град Вавилон, могъщият град! защото в един час дойде твоят съд. Откровение 18:4–10.

Ясно е, че постепенният съд над Вавилон започва при неделния закон от стих четвърти, когато другото Божие стадо е призовано да излезе от Вавилон. Йоан определя времето на нейния съд едновременно като „ден“ и „час“, потвърждавайки, че времевите символи трябва да се разбират символично.

Пасхата трябваше да се спазва през първия месец, а Пасхата съответства на кръста, който от своя страна съответства на неделния закон.

И Господ говори на Моисея и Аарона в Египетската земя, казвайки: Този месец ще ви бъде начало на месеците; той ще ви бъде първият месец на годината. Говорете на цялото общество Израилево, като кажете: На десетия ден от този месец нека вземат всеки човек по едно агне, според бащините си домове, по едно агне за дом. А ако домът е твърде малоброен за агнето, тогава нека той и съседът му, който е най-близо до дома му, го вземат според броя на душите; според яденето на всекиго да направите сметката за агнето. Агнето ви да бъде без недостатък, мъжко, едногодишно; да го вземете от овцете или от козите. И да го пазите до четиринадесетия ден на същия месец; тогава цялото събрание на обществото Израилево да го заколи привечер. Изход 12:1–6.

Пасхата беше началото на петдесетия период и следователно е предобраз на Петдесетница, която от своя страна съответства на неделния закон. Скинията беше издигната в първия ден на първия месец, като по този начин предобразява издигането на църквата тържествуваща като знаме при неделния закон. „Часът“, „денят“, „месецът“ и „годината“ на второто горко посочват неделния закон и, правило след правило, всеки от тези изрази на време съответства на неделния закон, когато контекстът е съгласуван. При неделния закон започва вторият период на папско преследване, като първият е 1260-те години, които доведоха до това мъчениците от онзи период да викат към Господа в петия печат с въпроса „докога“, докато папската власт бъде съдена. Във втората папска кървава баня Исус е известил Своя народ, че не бива да се тревожат какво ще кажат, когато бъдат преследвани.

А когато ви поведат и ви предадат, не се грижете предварително какво ще говорите, нито го обмисляйте отнапред; но каквото ви се даде в онзи час, това говорете; защото не вие сте, които говорите, а Светият Дух. Марк 13:11.

В първото „горко“ човешките бяха измъчвани в продължение на сто и петдесет години. Тези години започнаха на 27 юли 1299 г. и завършиха на 27 юли 1449 г., когато четирите ангела пуснаха четирите ветрове, които бяха приготвени за часа, деня, месеца и годината, за да убият третата част от човешките. Периодът на мъчението представлява периода на издигането на образа на звяра в Съединените щати. Този период са петнадесетте дни, представени в

Левит двадесет и трета глава, от празника на тръбите до Петдесетница. Периодът на формирането на образа на звяра е от 11 септември до неделния закон, но периодът на прогласяването на вестта на среднощния вик е фрактал на формирането на образа на звяра — от 11 септември до неделния закон.

Началото и краят на запечатването са също така алфата и омегата на формирането на образа на звяра. Една класа оформя характер за Божия печат; другата оформя образ на звяра. Този период в Съединените щати съответства на същия период в света, който започва при неделния закон. „Месецът“ е символ на мъчението, което принуждава към издигането на образа, така че месецът при неделния закон, както е представен в петнадесети стих на Откровение девета глава, също така представлява ислямското мъчение по време на издигането на образа на звяра в света.

Съществуват и други пророчески приложения на начина, по който пророчеството за второто горко и неговият час, ден, месец и година представят неделния закон и освобождаването на исляма да порази Съединените щати, но трябва да преминем към други въпроси.

През последния период от време, през последните около шест месеца, подчертавам, че ислямът на трите скърби е пророчески свързан с трите ангела. От Якововото предсказание за последните дни, че Юда е „лозата“, която е привързана към „осела“, до това, че Христос освобождава осела преди Своето тържествено влизане, и по други линии, ислямът на първата и втората скръб представлява пророческата вест, която е дала сила на вестите на първия и втория ангел, а ислямът на третата скръб представлява пророческата вест на третия ангел.

Неотдавна бе цитиран една глава от книга, написана от А. Т. Джоунс, и тя посочва същия факт, но от различен подход. Джоунс използва граматиката и структурата на книгата Откровение, за да покаже колко е невъзможно последните три тръби на горко да бъдат отделени от вестите на трите ангела. Той подчертава, че първият ангел не може да бъде отделен от втория и че третият не може да бъде отделен от предишните два. Вниманието на Джоунс е насочено към трите ангела и, докато изгражда своето доказателство за неразривната връзка между трите ангела, той чрез същата логика доказва, че и тръбите от девета глава на Откровение не могат да бъдат отделени от трите ангела от четиринадесета глава на Откровение. Ще завършим тази статия с главата на Джоунс.

ГЛАВА XI. ВЕСТТА НА ТРЕТИЯ АНГЕЛ

„Отговорът на този важен за днес въпрос: „Какво да направим?“ може да бъде даден с увереност въз основа на Седемте тръби и мястото на великите народи на днешния ден; защото отговорът е даден от Божието слово именно на тази основа.

„Видяхме, че неразривно свързани с последните три от Седемте тръби са Трите горко. В самата среда на Седемте тръби — след края на Четвъртата тръба и преди началото на Петата тръба — е написано: „И видях, и чух един ангел да лети посред небето, като казваше със силен глас: Горко, горко, горко на живеещите по земята поради останалите

гласове на тръбата на тримата ангели, които имат още да затръбят.“ Откровение 8:13.

„Това, че трите горко са неразривно свързани с последните три от седемте тръби, по едно с всяка, е поставено във от всякакво съмнение от факта, че когато свършва тръбенето на петия ангел, е писано: „Едното горко премина; и ето, идат след това още две горка.“ Откровение 9:12. А когато свършва шестата тръба, е писано: „Второто горко премина; и ето, третото горко иде скоро. И седмият ангел затръби.“ Откровение 11:15.

„А сега, неразривно свързан с този ангел, който възвестява идването на Трите горко, които са неразривно свързани с последните три от Седемте тръби, е „Третият ангел“ от Откровение 14.

„И за да може и това да се види като сигурно, във от всякакво съмнение, нека започнем с вестта на Третия ангел от Откровение 14 и да проследим назад нейните непосредствени връзки до тяхното начало.

„Първите думи в записва относно „третия ангел“ са: „И третият ангел ги последва.“ Откровение 14:9. Това показва, че преди него са отишли някои, които Третият ангел „последва“.

„Вземете тогава предходния стих: „И след него дойде друг ангел.“ Това показва, че и преди този е имало ангел, който, щом този го следва, го прави „друг“.

„Върнете се сега към шестия стих: „И видях друг ангел.“ И това също удостоверява, че преди него е отишъл ангел, поради което този, докато лети посред небето, е „друг“.

„Проследявайки по-нататък назад в книгата Откровение, не намираме никакъв ангел, освен ангела на Седмата тръба, докато не стигнем до първия стих на десета глава; и там четем: „И видях друг силен ангел.“ Този израз, както и преди, удостоверява, че преди този има ангел, което, когато този излиза, става причина за него да се говори като за „друг“.

„Проследявайки още по-нататък назад, не намираме никакви ангели, освен ангелите на Шестата и Петата тръба, докато не достигнем последния стих на осма глава; и там стигаме до първичното, защото четем: „И видях, и чух един ангел“ — не „друг ангел“, а, първично, „един ангел“.

„И тъй, започвайки от Откровение 8:13, има непрекъсната поредица от ангели, свързани чрез думата „друг“, която продължава без прекъсване чак до Третия ангел от Откровение 14, заедно с неговата вест. И тъй:“

„И видях и чух един ангел.“ Откровение 8:13.

„И видях друг силен ангел.“ Откровение 10:1.

„И видях друг ангел.“ Откровение 14:6.

„И след него дойде друг ангел.“ Стих 8.

„И третият ангел ги последва.“ Стих 9.

„Може би следната проста схема ще спомогне да се изясни връзката между ангела, който възвестява Трите горко на последните три от Седемте тръби, и вестта на Третия ангел от Откровение 14:“

„Първата тръба Откровение 8:7“

„Втората тръба“ Откровение 8:8

„Третата тръба Откровение 8:10“

„Четвъртата тръба“ Откровение 8:12 „Един ангел“ — Горко, горко, горко. Откровение 8:13.

„Петата тръба — Откровение 9:1–11 / Първото горко“

„Шестата тръба Откровение 9:13 до 11:13 Второ горко „Друг силен ангел.“ Откровение 10:1“

„Седмата тръба“ Откровение 11:13–19 Трето горко „Друг ангел.“ Откровение 14:6

„Подир него следваше друг.“ Откровение 14:6

„И третият ангел ги последва.“ Откровение 14:9.

Значението на всичко това сега може да бъде по-пълно разбрано чрез разглеждане на това какво всъщност представлява само по себе си Вестта на третия ангел: По самия си израз „третият ангел“ явно се отнася до третия в поредица от три ангела. Както вече бе посочено, тази поредица от три ангела, всеки от които носи вест, се намира в четиринадесетата глава на Откровение, стихове 6–12. Вестите на тези трима ангели се съчитават и достигат своята кулминация в третата, която не престава да звучи, докато жетвата на земята узрее и бъде приготвена за идването на Господа да я пожъне.

„Самата Тройноангелска вест, както е възвестена в думите на третия ангел, е следната: „И след тях дойде друг, трети ангел, който казваше със силен глас: Ако някой се поклони на звяра и на неговия образ и приеме белега му на челото си или на ръката си, той ще пие от виното на Божия гняв, налято неразредено в чашата на Неговото негодувание; и ще бъде мъчен с огън и сяра пред светите ангели и пред Агнето. И димът от тяхното мъчение ще се издига до вечни векове; и не ще имат покой денем и нощем онези, които се покланят на звяра и на неговия образ, и всеки, който приема белега на името му. Тук е нужно търпението на светиите; тук са онези, които пазят Божиите заповеди и вярата Исусова.““

„Това е вестта на Третия ангел така, както стои, отделена от другите две. Но всъщност тя не може да се разглежда като отделна; и не може да бъде представяна като стояща отделно, сякаш само тя е една самостоятелна, отделна вест към света; защото още първите думи относно нея са: „Третият ангел ги последва.“ Така чрез самите първи думи на вестта ние биваме насочени не само към единия, но и към двата, които са я предшествали. И гръцката дума, преведена с „последва“, означава не следване отделно, нито само следване, а „следване заедно с“, както войниците следват своя военачалник,

или слугите — своя господар; следователно „да следваш някого в нещо; да оставиш себе си да бъдеш воден“. Когато се говори за неща, тя означава да следваш като резултат; да следваш „като последица от нещо, което е било преди“. Така, що се отнася до личности, Третият ангел следва заедно с двата, които са го предшествовали; а неговата вест, като нещо, следва като резултат или последица от онова, което е било преди.“

„Но и за Втория е писано: „И подир него вървеше друг ангел.“ Както е с Третия ангел, следващ Втория, така е и с Втория ангел, следващ Първия. А за Първия е писано: „И видях друг ангел да лети“, и пр. Това е първият в тази поредица от трима. След него върви друг; и Третият ангел върви след тях. Има последователност в реда на тяхното въздигане; но когато и тримата последователно са се въздигнали, тогава продължават заедно като едно. Първият възгласява вестта си; Вторият го следва и се присъединява към Първия; Третият ги следва и се присъединява към тях; така че, когато тримата са съединени и продължават заедно в своята обединена сила, те образуват могъща, тройна, гръмогласна вест. Необходимо е всичко това, за да бъде вестта на Третия ангел пълна; и вестта на Третия ангел не може да бъде истински проповядвана, без да бъдат проповядвани всички.“

„Какво тогава представлява тройната вест в нейните съответни части? — Ето първата: „И видях друг ангел, че летеше посред небето, имайки вечното благовестие, за да го проповядва на живеещите по земята, и на всеки народ и племе, език и люде, като казваше със силен глас: Бойте се от Бога и въздайте Нему слава; защото настана часът, когато Той ще съди; и поклонете се на Този, Който е направил небето и земята, морето и водните извори.“

„Ето втората: „И след него дойде друг ангел, който казваше: Падна, падна Вавилон, онзи велик град, защото напои всички народи с виното на яростта на своето блудство.““

„И ето Третият: „И третият ангел ги последва, като казваше със силен глас: Ако някой се поклони на звяра и на неговия образ и приеме белега му на челото си или на ръката си, той ще пие от виното на Божия гняв, влято неразредено в чашата на Неговото негодувание; и ще бъде мъчен с огън и жупел пред светите ангели и пред Агнето. И димът от мъчението им се издига во веки веков; и те нямат покой ни денем, ни нощем, които се покланят на Звяра и на неговия Образ, и който приеме белега на името му. Тук е търпението на светиите: тук са онези, които пазят Божиите заповеди и вярата в Исус.“

„Един поглед върху израза на всяка от тези вести ще открие мисълта, съдържаща се в гръцката дума „followed“, която означава „следвам като следствие“. Първата носи вечното благовестие, за да проповядва на всяко създание, призовавайки всички да се боят от Бога и да Му въздадат слава, и да Му се поклонят; защото часът на Неговия съд е настъпил. Отхвърлянето на тази вест поражда такова състояние на нещата, което, като следствие от това отхвърляне, е описано в думите на Втория Ангел, който следва. И поради отхвърлянето на Първата вест; и поради последиците от това отхвърляне, както са известни във Втората; се поражда такова състояние на нещата, като по-нататъшно следствие, което изисква Третият Ангел да ги последва, прогласявайки със силен глас своето страшно предупреждение против ужасните злини, породени като двойно

последствие от отхвърлянето на Първата вест.“

„И че гласът и делото на Третия ангел се съчетават с тези на Първия, е ясно от заключителните му думи: „Тук са онези, които пазят Божиите заповеди и вярата Иисусова“; защото именно това винаги е целта на проповядването на вечното благовестие. Това е същността на боязънта от Бога и отдаването на слава Нему, както и на поклонението на „Този, Който е направил небето, земята, морето и водните извори“. Пазенето на Божиите заповеди и вярата Иисусова е единственото, което ще направи която и да е душа способна да устои в часа на Неговия съд, за който първият ангел заявява, че „е дошъл“.“

„Непосредствено след заключителните думи на Третия ангел се „чу глас от небето, който ми казваше: Пиши: Блажени са мъртвите, които отсега нататък умират в Господа“ — от това време нататък. Откровение 14:13. А непосредствено след това са думите: „И погледнах, и ето бял облак; и на облака седеше Един, подобен на Човешкия Син, Който имаше на главата Си златен венец, а в ръката Си — остър сърп. И друг ангел излезе от храма и извика със силен глас към Онзи, Който седеше на облака: Пусни сърпа Си и пожъни, защото е дошло време да жънеш; понеже жетвата на земята е узряла. И Онзи, Който седеше на облака, пусна сърпа Си над земята; и земята биде пожъната.“ Откровение 14:14–16. А „жетвата е свършекът на света“. Матей 13:39.

„Отново: Третият ангел особено предупреждава всички хора против поклонението на звяра и неговия образ, каквито и да са те; и от Откровение 19:11–21 откриваме, че звярът и неговият образ са „живи“, когато Господ идва на небесните облаци, и „и двамата“ са унищожени от сиянието на Неговото пришествие.

„Тези факти показват, че вестта на Третия ангел е могъща, тройна, гръмогласна вест, която излиза към всеки народ и племе и език и люде, непосредствено преди второто пришествие на Господа; и която узрява жетвата на земята и приготвя народ, подготвен за Господа, точно както вестта на Йоан Кръстител подготви пътя за първото пришествие на Господа. И така, тя е последната, заключителната, вест на Бога към света.“

„И сега, имайки по такъв начин разбиране за това какво представлява само по себе си Вестта на третия ангел, връзката на тази вест с великите народи на днешния ден може по-добре да бъде разбрана чрез разглеждане на Времето на Вестта на третия ангел.“ A. T. Jones, The Great Nations of Today, 114.